

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/345/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200709
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815200709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanému: U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária - JUDr. Stanislav Kaščák, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 2596,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/35/2015-47 zo dňa 05.05.2015 takto

rozhodol:

- I. Mení sa rozsudok vo výrokoch o lehote splatnosti dlhu, splatnosti náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia tak, že lehota 3 dní sa mení na lehotu 6 mesiacov.
- II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol nasledovne: „Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 2.476,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.576,24 eur od 15. 11. 2013 do 26. 11. 2013, zo sumy 1.476,24 od 27. 11. 2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 155,50 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., trovy právneho zastúpenia vo výške 262,30 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26.7.2012 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 3000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 48 splátkach vo výške 87,62 eur mesačne pri celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom v sume 4044,96 eur. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 14,19% a RPMN vo výške od 16,3% do 17,1%.

3. V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovanej sa stal celý dlh splatný dňa 29.10.2013.

4. Súd mal z výpisu z účtu žalovaného za preukázané, že žalovaný vyčerpal úver v celkovej sume 3000,- eur a ďalej je nesporné, že v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradil sumu 1033,34 eur.

5. Súd sa zaoberal jednotlivými nárokmi, ktoré tvoria žalovanú sumu. Pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 14,19 % ročne (bod 46. zmluvy). Ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

6. Úverové zmluvné podmienky žalovaný nepodpísal, preto pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon.

7. Odhladnuc od nedostatku písomnej formy súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku (v danom prípade uvedenú drobným písmom medzi bodmi 59. a 60. zmluvy) ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Neprijateľná inkorporačná doložka (uvedená drobným písmom medzi bodmi 59. a 60. zmluvy) v danom prípade nemohla privodiť viazanosť Úverových zmluvných podmienok.

8. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad aj vo vzťahu k všetkým nárokom uplatňovaným na jej základe (nárok na zmluvnú pokutu v sume 17 eur, nárok na poplatky za upomienky v sume 12 eur, v sume 48 eur a v sume 25 eur). Ustanovenia v Úverových zmluvných podmienkach obsiahnuté, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

9. V súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu podľa hlavy 18 § 2 Úverových zmluvných podmienok je potrebné uviesť, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute v sume bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedená pokuta je súčasťou iba úverových podmienok. Uvedené vymedzenie v Zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

10. V danom prípade nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd preto nárok na zmluvnú pokutu podľa hlavy 18 § 2 Úverových zmluvných podmienok vo výške 17 eur žalobcovi nepriznal a žalobu v uvedenej časti zamietol. Súd žalobcovi nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 85 eur, ktoré boli uplatňované na základe ust. hlavy 18 § 1 Úverových zmluvných podmienok z dôvodu netransparentnosti inkorporačnej doložky, ako bolo uvedené vyššie.

11. Účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

12. S ohľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil dojednanie o povinnosti zaplatiť poplatky za vedenie účtu spolu v sume 17,91 eur ako neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, preto absolútne neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

13. Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je nárok na zaplatenie poistného vo výške 46,50 eur (bod 58. zmluvy), nárok na zaplatenie poplatku za službu možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 4,20 eur (bod 57. zmluvy), pri ktorých súd mal preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k dohode o ich uzavretí priamo v úverovej zmluve, preto uvedené nároky žalobcovi priznal.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

15. Proti rozsudku, a to proti výrokom o určení lehoty na zaplatenie dlžnej sumy, náhrady trov konania a právneho zastúpenia podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému povolí splácanie vyčíslených nárokov v mesačných splátkach po 50 Eur vždy k poslednému dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca. Uviedol, že je v

ťaživej majetkovej pozícii, má mnoho dlhov a jeho príjem mu umožňuje splácanie svojich dlhov iba v splátkach. Pracuje v zahraničí, ale jeho príjem je nepravidelný. Do majetkových problémov sa dostal svojou prehnanou dôverou voči svojej bývalej družke, ktorá ním zasielané peniaze určené na splácanie dlhov použila na iné potreby. On peniaze posielal a žil v presvedčení, že splátky sú splácané. Chce svoj dlh vyrovnať, nedokáže to však spraviť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O vedení konania sa dozvedel až dorúčením rozsudku, preto ani neprišiel na pojednávanie ani sa nijako aktívne nezúčastnil konania. Väčšiu časť roka je v zahraničí, čo prináša ťažkosti v preberaní poštových zásielok určených do vlastných rúk.

16. Žalovaný podaním zo dňa 07.03.2016 upravil odvolací petit tak, že žiadal o povolenie mesačných splátok vo výške 100 Eur.

17. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

18. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

19. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, umožniť splatenie dlžnej sumy v dlhšom časovom horizonte ako to ustanovuje § 232 ods. 3 CSP, resp. priznať výhodu splátok, je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, dopad oddialenia povinnosti splnenia dlhu žalovaného na pomery žalobcu.

20. Žalovaný uviedol, že jeho nepriaznivá finančná situácia mu neumožňuje splniť dlžnú sumu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odvolania žalovaného je zrejmé, že si je vedomý existencie svojho dlhu, vyvíja úsilie o jeho vyrovnanie v čo najkratšej dobe, snaží sa eliminovať svoje výdavky tak, aby pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená. Žalobca voči oddialeniu, resp. postupnému plneniu dlhu nenamietal. S ohľadom na uvedené, berúc zreteľ na výšku priznaného plnenia ako aj na časový úsek, ktorý ubehol od rozhodnutia súdu prvej inštancie po rozhodnutie odvolacieho súdu, počas ktorého už žalovaný mohol svoj dlh čiastočne v ním navrhovanej výške mesačných splátok plniť, odvolací súd dospel k záveru, že žalovanému je dôvodné umožniť splnenie dlhu v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu.

21. Na základe uvedeného odvolací súd podľa ustanovenia § 388 CSP rozsudok v časti týkajúcej sa lehoty splatnosti dlžnej sumy zmenil tak, že umožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, tento si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Aj za situácie, keby si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil, túto by mu nebolo možné priznať vzhľadom na skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania bola len lehota splatnosti dlhu, pričom pre rozhodovanie o náhrade trov konania je smerodajný úspech vo veci samej, pričom vo veci samej bol v prevažnej miere úspešný žalobca. Priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalovanému by tak nesledovalo cieľ spravodlivého usporiadania veci. Preto odvolací súd rozhodol tak, že náhrada trov odvolacieho konania sa stranám nepriznáva.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).